

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Στην ηπειρωτική Ευρώπη η εξουσία ήταν συγκεντρωμένη στα χέρια των βασιλιάδων (απόλυτη μοναρχία).

Η γαλλική κοινωνία του 18^{ου} αιώνα

Κλήρος (εκκλησιαστικοί λειτουργοί)	Προνόμια (αποκλειστικά δικαιώματα που παραχωρούσε ο βασιλιάς)
Ευγενείς (αριστοκράτες)	
3 ^η τάξη (αστοί, αγρότες, εργάτες)	Πλήρωνε το σύνολο των φόρων.

Η κατάσταση αυτή, το παλαιό καθεστώς, γεννούσε τη δυσαρέσκεια, ιδίως της αστικής τάξης (του ανώτερου στρώματος της τρίτης τάξης), η οποία, αν και δέσποζε στην οικονομία, ήταν αποκλεισμένη από τη λήψη των πολιτικών αποφάσεων. Παράλληλα, η δυσφορία εξαπλωνόταν στο σύνολο της τρίτης τάξης, καθώς, από τα μέσα του 18ου αιώνα, οι συνθήκες ζωής επιδεινώνονταν διαρκώς. Μάλιστα, κατά τον φοβερό χειμώνα του 1788-1789, η πείνα οδήγησε τον λαό σε λεηλασίες πλούσιων σπιτιών και κρατικών αποθηκών.

Όταν οι αντιπρόσωποι της αστικής τάξης απαίτησαν μεταρρυθμίσεις, ο βασιλιάς ζήτησε να επιβληθούν νέοι φόροι που θα πλήρωναν τα μέλη της 3^{ης} τάξης.

Οι αντιπρόσωποι της 3^{ης} τάξης αυτοανακηρύχθηκαν Εθνική Συνέλευση. Στο πλευρό τους τάχθηκαν ορισμένοι κληρικοί και ευγενείς. Η Εθνοσυνέλευση αυτοανακηρύχθηκε Συντακτική συνέλευση (9 Ιουλίου 1789), με σκοπό να δώσει στη Γαλλία σύνταγμα. Όταν ο βασιλιάς συγκέντρωσε στρατό, για να διαλύσει την Εθνοσυνέλευση, πολίτες οπλίστηκαν και στις **14/7/1789** ο λαός του Παρισιού κατέλαβε την Βαστίλη, τόπο φυλάκισης και βασανιστηρίων.

Τον Αύγουστο του 1789 α. καταργήθηκαν τα προνόμια, β. ψηφίσθηκε η **Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του Πολίτη**. Ο βασιλιάς αποδέχθηκε αναγκαστικά αυτές τις αποφάσεις μετά την κατάληψη των ανακτόρων των Βερσαλλιών από τον επαναστατημένο λαό.

Σταδιακά διαμορφώθηκαν 3 πολιτικές ομάδες:

Η δεξιά δεν επιθυμούσε άλλες μεταβολές του παλαιού καθεστώτος, το κέντρο δεχόταν να διατηρηθεί η μοναρχία με συμμετοχή ευγενών και μεγαλοαστών στην λήψη αποφάσεων και η αριστερά οραματιζόταν ένα πολίτευμα, όπως το αμερικανικό.

1^ο Σύνταγμα της Γαλλίας (1791)

συνταγματική μοναρχία (ο βασιλιάς ασκεί εξουσία με περιορισμούς από το Σύνταγμα).	Το έθνος ανακηρύχθηκε κυρίαρχο.
Εκτελεστική εξουσία: βασιλιάς και 6 υπουργοί	Η δικαστική εξουσία αφαιρέθηκε από τον βασιλιά και κηρύχθηκε ανεξάρτητη.
Νομοθετικό σώμα: η Νομοθετική Συνέλευση, μετά από εκλογές. Δικαίωμα ψήφου είχαν μόνο όσοι κατείχαν περιουσία και πλήρωναν φόρους.	

Εθνικοποιήθηκε η περιουσία του Κλήρου που χρησιμοποιήθηκε ως εγγύηση για την έκδοση χαρτονομίσματος. Οι κληρικοί ορίστηκαν λειτουργοί του κράτους που όφειλαν υπακοή, πρώτα απ' όλα, στην πολιτεία. Επίσης, καταργήθηκαν οι συντεχνίες (βλέπε γλωσσάριο) και απαγορεύτηκαν οι απεργίες.

Ο βασιλιάς και ορισμένοι αριστοκράτες σχεδίαζαν σε συνεννόηση με τους βασιλείς της Αυστρίας και της Πρωσίας επέμβαση εναντίον του επαναστατικού καθεστώτος.

Ριζοσπαστικά τμήματα των λαϊκών στρωμάτων αξίωναν την έκπτωση του βασιλιά.

Η Νομοθετική Συνέλευση αναγνώρισε σε όλους τους άνδρες πολιτικά δικαιώματα, δήμευσε τις περιουσίες των αριστοκρατών, διαχώρισε την εκκλησία από το Κράτος.

Μετά από εκλογές με καθολική ψηφοφορία, η Συμβατική Συνέλευση κατήργησε την μοναρχία και εγκαθίδρυσε για πρώτη φορά στην Ευρώπη το πολίτευμα της αβασίλευτης δημοκρατίας. Ο βασιλιάς Λουδοβίκος ΙΣΤ΄ και η βασίλισσα καταδικάστηκαν και αποκεφαλίσθηκαν.

Η Συμβατική Συνέλευση σύστησε την Επιτροπή Δημόσιας Σωτηρίας, την Επιτροπή Γενικής Ασφάλειας και επαναστατικά δικαστήρια με στόχο την καταστολή αντεπαναστατικών ενεργειών.

Όταν ο Γάλλος πολιτικός Ροβεσπιέρος ανέλαβε την εξουσία, αναδιοργανώθηκε ο στρατός και στο όνομα της προστασίας της επανάστασης εκτελέσθηκαν περίπου 40.000 άνθρωποι. Η χριστιανική θρησκεία αντικαταστάθηκε από τη λατρεία του Ανώτατου Όντος.

Και ο Ροβεσπιέρος εκτελέστηκε με απόφαση της Συμβατικής Συνέλευσης.

Στο Σύνταγμα του 1795 η εκτελεστική εξουσία ανατέθηκε στο Διευθυντήριο, ένα πενταμελές συμβούλιο.